

УДК 343.2

*А. О. Панасюк***ТЕХНОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ВИКОРИСТАННЯ  
МЕРЕЖІ ІНТЕРНЕТ ПІД ЧАС РОЗСЛІДУВАННЯ ЗЛОЧИНІВ**

**Постановка проблеми.** У сучасному інформаційно-технологічному світі мережа Інтернет займає все більше місце та окреслюється новими значеннями, формуючи унікальну людську комунікацію. Технологічні революції протягом свого історичного розвитку здійснили значний вплив на суспільство. Сьогодні не викликає сумнівів, що остання технологічна революція також безпосередньо вплинула на світову культуру й соціальну динаміку, призвівши до значних суспільних змін. Тим, що відрізняє цю революцію від інших, які вже відбулись в історії людства, стала поява принципово нових технологій, у цьому випадку мережі Інтернет.

**Аналіз останніх досліджень і публікацій.** Зародження такого явища, як інформаційно-технологічна мережа Інтернет, бере свій початок у 60-х рр. ХХ ст. У дослідженнях ми підтримуємо висловлену в науковій літературі думку, що в умовах інформатизації безпосередня взаємодія в межах загальноприйнятих і усталених соціальних інститутів витісняється онлайн-комунікаціями. Наслідком поширення онлайн-комунікації стає нова модель соціальних практик – людина, яка має у своєму розпорядженні ще один вид засобу комунікації. Вона має бути підключена до глобальної онлайн-мережі комунікацій, і чим більше вона приймає чи здійснює контактів в одиницю часу, тим більше вона відповідає способу і правилам життя, характерним для інформаційного суспільства. Наведене чітко демонструє властивість мережі Інтернет до створення техніко-соціальних середовищ за рахунок об'єднання технологічного ядра [1, с. 48].

Варто наголосити на тому, що в науковій літературі для позначення техніко-соціального середовища, яке створено на базі мережі Інтернет, використовується термін «кіберпростір». Уперше його запропонував письменник Вільям Гібсон у п'єсі “Le Neuromancer”, де описується віртуальний простір, у якому циркулюють електронні дані всіх комп'ютерів світу. Під кіберпростором розуміють інформаційне середовище (простір), яке виникає (існує) за допомогою технічних (комп'ютерних) систем під час взаємодії людей між собою, взаємодії технічних систем та управління людьми цими технічними (комп'ютерними) системами. У зв'язку з цим найбільш доцільною в цьому

плані є позиція О.О. Климчука, який акцентує увагу на тому, що кіберпростір у широкому розумінні реалізується (симулюється) на основі регіональних і глобальних комп'ютерних мереж (насамперед мережі Інтернет). Тому на основі локальних інформаційних мереж можна говорити про реалізацію лише окремих сегментів кіберпростору. [2]

**Мета статті** – дослідити історичні та сучасні технологічні аспекти використання мережі Інтернет під час розслідування злочинів з урахуванням інструментального, змістового, функціонального підходів; розглянути трансформацію терміна «мережа Інтернет» і розширення його змісту, виокремити власне визначення поняття «мережа Інтернет»; сформулювати чинники генерації розвитку мережі Інтернет.

**Виклад основного матеріалу дослідження.** Виходячи з наведеного, варто також виділити високий рівень стандартизації як ознаку мережі Інтернет. Створення відповідних стандартів, як правило, стосується апаратного та програмного забезпечення. Експлуатація здобутків мережі Інтернет набула сучасних масштабів поширення й ефективності значною мірою завдяки можливостям використання в роботі з інформацією продуктів, розроблених різними виробниками, які мають власні технічні характеристики, особливості в експлуатації та свої функціональні ознаки. Ефективність використання стандартів можна спостерігати в розробці програмного забезпечення, що дало змогу:

- використовувати програмне забезпечення на різних платформах;
- створити синонімічні інтерфейси й логіку роботи на всіх платформах;
- отримати однакову «поведінку» програмного забезпечення на різних платформах;
- створити узгоджену систему підтримки незалежно від платформи.

Отже, мережа Інтернет, яка початково не є спроектованою системою, являє собою об'єднання багатьох комп'ютерних мереж на основі відповідних стандартів. Потреба в комунікаційному стандарті надала поштовх для розвитку Transmission Control Protocol – протоколу управління передачею інформації, який перетворює повідомлення в потоки пакетів, та Internet Protocol, який знову об'єднує пакети на кінцевому пункті призначення. Зазначені протоколи тривалий час забезпечували роботу глобальної мережі. Але на початку 1980-х рр. у мережі з'явилися нові типи файлів, а саме мультимедійні, які містили не лише зображення та звук, а й гіперпосилання, що дали користувачу можливість переміщуватись файлом нелінійним способом [3, с. 84].

У 1989 р. European project створив стандарти для цього нового виду інформації. Так, стандарт на створення файлів гіперпосилання був названий HTML – Hyper Text Markup Language. Протокол, створений для обслуговування таких файлів, зараз відомий як HTTP – Hyper Text Transfer Protocol. Зазначені компоненти становлять основу сучасних інтернет-браузерів – програм для перегляду веб-сторінок та інших мережевих інформаційних ресурсів, установлених на персональному комп'ютері користувача, що, взаємодіючи мережею з веб-сервером, запитують і приймають від нього дані, обробляють їх і показують у вигляді веб-сторінки.

На основі такого об'єднання мереж утворюється глобальне інформаційне середовище, яке пов'язує ЕОМ і комп'ютерні системи всього світу. Тобто, незважаючи на те що мережа Інтернет має конкретне фізичне вираження: ЕОМ, канали зв'язку тощо, це насамперед договір (протокол, стандарт), що уніфікує обмін даними в цифровій формі між комп'ютерами та комп'ютерними мережами. Ця система взаємозв'язків дає змогу комп'ютерам, виготовленим різними компаніями з різною метою та характеристиками, без перешкод передавати один одному дані в цифровій формі, оскільки правила такої передачі задокументовані й чітко визначені (стандартизовані) [4].

Варто звернути увагу на таку особливість мережі Інтернет, як швидке «моральне» старіння її продуктів, тобто наявність кінцевого терміну придатності.

Характеризуючи змістово-функціональний підхід до мережі Інтернет, а саме зосередження уваги на змісті й функціях мережі Інтернет, а не на її технічних характеристиках, особливостях архітектури їх об'єднання та побудови, а також інфраструктурі обслуговування, ми підтверджуємо визначення, згідно з яким мережа Інтернет призначена для оптимізації процесу збирання, зберігання й обробки інформації, зниження трудомісткості використання інформаційних ресурсів, підвищення обґрунтованості управлінських рішень за рахунок інтеграції та своєчасного оновлення інформації, застосування нових форм інформаційної підтримки всіх видів діяльності.

Сьогодні в науковій літературі юридичного характеру бракує ґрунтовних досліджень, що висвітлювали б питання змістово-функціональної характеристики мережі Інтернет, які, з одного боку, сприяли б генерації нових способів злочинної діяльності, а з іншого – могли суттєво підвищити ефективність діяльності правоохоронних органів з виявлення та розкриття злочинів у мережі Інтернет. Огляд спеціальної літератури й наукових публікацій свідчить про те, що вчені виділяють на основі змістово-функціонального підходу ознаки, характерні для окремих продуктів мережі Інтернет. З огляду на це, можна стверджувати, що сьогодні в наукових колах не вироблено однозначного та універсального підходу до поняття, змісту, ознак і функцій «мережі Інтернет». Зазначене зумовлюється тим, що інтенсивний розвиток соціально-значущих технологій і явищ привертає увагу вчених із різних галузей знань, які формують наукові теорії й підходи на основі методології та предметної галузі науки, у межах якої здійснюються дослідження.

На нашу думку, під мережею Інтернет варто розуміти систему методів і прийомів обробки інформації, що відбувається на основі заздалегідь визначеного алгоритму, з обов'язковим використанням апаратних засобів і програмного забезпечення, що володіє високим ступенем конвергенції і стандартизації. Власне, можна говорити про те, що інтенсифікація впровадження мережі Інтернет у суспільну практику та зростання її значущості робить її привабливою й необхідним об'єктом дослідження різних наук, у тому числі й у межах криміналістики, що зумовлено використанням її у злочинній діяльності.

У статті мережа Інтернет розглядається в рамках наук юридичного циклу крізь призму досліджень проблем боротьби зі злочинністю. Розгляд ролі технологій показує, що наявність організованих інформаційних інститутів є

умовою, без якої неможливо уявити стабільну демократичну державу з ефективною системою управління. Як зазначають науковці, мережа Інтернет потребує адекватного філософського осмислення як самого феномена мережі та світосприйняття техносфери, так і різноманітних наслідків (культурних, економічних) від упровадження й поширення таких технологій. Окремі вчені наголошують на Інтернеті як на глобальній тенденції розвитку інформаційного суспільства (В. Воронкова, М. Кастельє, Д. Дубов [5; 6]).

Міжнародна практика й досвід боротьби зі злочинністю свідчать, з одного боку, про появу та широке розповсюдження злочинів у мережі Інтернет, а з іншого – про збільшення ролі нових методів отримання доказів і перспективності використання її в цій діяльності. Розробка основних напрямів протидії злочинності в мережі Інтернет неможлива без урахування того, що злочини з використанням мережі Інтернет учинюються не тільки в «електронному» світі, а й у «фізичному» світі, який має електронні пристрої. Також неабиякого значення набуло слово «технологія», яке стало вживаним і застосовується для позначення всього технічного і штучно зробленого людиною.

Сучасну сферу створення та функціонування мережі Інтернет можна охарактеризувати як хаотичну і фрагментарну, про що свідчить дискретний вплив її на всі сфери суспільного життя, що, у свою чергу, призводить до їх кардинальної трансформації, супроводжуваної відсутністю системної концепції щодо їх розвитку, адаптації у практичну діяльність і контролю за функціонуванням. Зазначене значно впливає на методологічні підходи дослідження мережі Інтернет, створюючи певні труднощі щодо прогнозування її розвитку та впливу на суспільство.

У контексті цього варто підкреслити, що вивчення мережі Інтернет бере свій початок від практики до теорії, а не навпаки, як звикла вважати більшість учених нашої планети. Тобто спочатку мережа Інтернет змінює наявну дійсність або частину дійсності, що помічають практики (менеджери, політики, педагоги та майбутні злочинці), які тим чи іншим чином змінюють свою діяльність, і лише після цього відбувається теоретичне осмислення відповідних змін. Нині ця тенденція не змінилася, ми спостерігаємо за марними спробами віртуального змагання теоретичних досліджень відповідно до вже втілених практичних розробок.

Беззаперечним є той факт, що для гуманітарних наук, зокрема юриспруденції, головним інструментарієм є терміни й поняття, їх розвиток і практичне застосування. Фактично категоріальний апарат кожної гуманітарної науки є одночасно його власним методом пізнання. Практика засвідчує, що плутанина у визначеннях у наукових дослідженнях часто призводить до непорозуміння, хибності досліджень і самих висновків і, що особливо важливо для наук юридичного циклу, до неточного використання їх у законодавстві. Однак будь-яка наука має виступати у вигляді чіткої системи понять, у якій усі поняття пов'язані між собою і становлять частини одного ланцюга. У зв'язку з цим одним із найважливіших завдань теорії криміналістики як системи знань є вдосконалення її понятійного апарату й розкриття змісту вихідних понять, що особливо актуалізується на сучасному етапі, оскільки як вчені, так і практич-

ні працівники зіткнулись з мало пізнаними явищами, які потребують визначення та розкриття змісту цих характеристик.

Отже, термін «мережа Інтернет» увійшов у науковий обіг в останній третині ХХ ст., але його використання досі супроводжується неточностями й неоднозначним трактуванням його змісту. Зважаючи на недостатню теоретичну аргументацію зазначеного терміна та відсутність консенсусу щодо його змісту, вважаємо доцільним висвітлити історичний шлях його становлення й етимологічного розвитку. Для системного аналізу терміна «мережа Інтернет» необхідно розглянути термін «технологія» як взаємозумовлені категорії, який уперше запропонував німецький учений Йоган Бекман як наукову категорію у праці «Загальна технологія» (“Allgemeine Technology”) ще в 1777 р. У визначенні «технологія» він використовував синтетичний підхід, який полягав у способі проведення дослідження, узагальнюючи знання про особливості, властивості та взаємозв'язки елементів явища, а саме виділив основні підходи і прийоми, характерні для обробки матеріалів під час виробничої діяльності різноманітних напрямів, і назвав їх «технологією». Багато інших учених пропонували своє поняття й бачення «технології». Проте справедливо відзначити, що технології існували задовго до появи наукових досліджень, які їх описували та обґрунтовували. Наприклад, це сукупність методів реалізації людиною будь-якої діяльності [7].

Розвиток технологій перебуває в кореляційному зв'язку з розвитком техніки. У свою чергу, це створює відповідні труднощі, пов'язані з необхідністю розділення поняття техніки й технологій, що ускладняється досить широким тлумаченням англomовного терміна “technology”, під яким розуміють як техніку, так і технології. Цікавими є окремі праці щодо розслідування викрадень майна, вчинених із використанням комп'ютерних технологій. На окрему наукову увагу заслуговує кримінально-правова охорона інформації в комп'ютерних системах і телекомунікаційних мережах. Розглядаючи техніку як предмет матеріального світу, як штучно створені або пристосовані до виконання певних функцій, можна стверджувати, що будь-яка форма людської діяльності завжди пов'язана з технікою та відповідними технологіями її використання, що було своєрідним віддзеркаленням рівня розвитку певного суспільства. Мабуть, у зв'язку з цим можна говорити, що, досліджуючи етапи розвитку техніки, в основу періодизації варто покласти спосіб зв'язку людини з технікою та виділити три технологічні способи виробництва, такі як ручний, механізований і автоматизований.

Проте цілеспрямована розробка технологій відбувається лише з ХVІІІ ст., супроводжується об'єднанням теорії та практики. У цей період технологію пов'язували виключно з практичним виробництвом. Значні зміни відбулися в другій третині ХХ ст., коли очевидним фактом стало те, що базовою основою суспільного розвитку є вже не матеріальні умови праці (труд, капітал), а інформація (знання), що стали ключовим ресурсом суспільства ХХ ст. Закономірно, що підходи до визначення мережі Інтернет у різні періоди змінювались, спираючись на концепцію такого розвитку. У загальнонауковій літературі Інтернет визначають як систему взаємопоеднаних комп'ютерних мереж

на базі Інтернет-протоколів; мережу мереж; фізичну основу для розміщення інформаційних ресурсів; усесвітню павутину тощо [3]. Роль мережі Інтернет у політичній сфері суспільства досліджувались монографічно О.В. Радченко. У роботі автором розкриті етапи розвитку наукової думки щодо проблеми політичних комунікацій, теоретико-методологічні основи дослідження Інтернет-комунікацій і презентація влади та владних відносин в Інтернет-комунікаціях у процесі становлення демократичної політичної системи [8].

Застосовуючи інструментальний підхід, варто розглянути мережу Інтернет як інструмент для вирішення певних завдань. Наприклад, під час характеристики злочинів, учинених із використанням мережі Інтернет, необхідно проаналізувати матеріали анкетування й опитування працівників правоохоронних органів. Але з розвитком постіндустріального, так званого інформаційного суспільства термін «мережа Інтернет» став використовуватися у сфері послуг та набув загальносуспільного значення. Сфера застосування мережі Інтернет уже не обмежується виробництвом, вона стала ознакою, яка характеризує різні суспільні процеси. У зв'язку з цим і відбулась закономірна модифікація самого терміна.

Поступово сфера вживання і зміст поняття «мережа Інтернет» розширились настільки, що воно втратило свою специфічність. Визначаючи мережу Інтернет як процес, завдяки якому наявні знання, засоби чи вміння розвинені в електронному просторі для задоволення приватних чи публічних потреб. При цьому відмічається, що процес може бути як дуже простим, так і комплексним, тобто складним. Особливістю наведеного є те, що в ньому акцент робиться на мережу Інтернет як на певний простий чи складний процес реалізації знань, умінь і навичок.

Досліджуючи соціальну сутність мережі Інтернет, зазначимо, що мережа Інтернет – це найвищий ступінь впливу на процес, його матриця на цей момент. Саме алгоритмічний характер мережі Інтернет, можливість її багаторазового використання в розв'язанні подібних завдань, досягнення заданих результатів і визначають її специфічність та унікальність. Отже, аналіз наукових джерел дає змогу зробити висновок про відсутність у наукових колах єдності стосовно поняття «мережа Інтернет», що зумовлено, на нашу думку, фіксацією у визначеннях різних аспектів технологічного циклу та поширенням застосування мережі Інтернет у соціальну сферу, хоча тривалий час прерогатива застосування технологій належала промисловому виробництву. Специфіка поняття «мережа Інтернет» не завжди до кінця усвідомлюється дослідниками, що призводить до розмивання його змісту, створення додаткових труднощів теоретичного та емпіричного характеру. До того ж більшість учених визначають мережу Інтернет крізь призму сукупності методів і прийомів. Але ми наголошуємо, що сукупність методів і прийомів становить методику.

За цим критерієм, по суті, неможливо відмежувати поняття «мережа Інтернет» від поняття «технологічний простір». Але, як зазначалось вище, окремі вчені виділяють алгоритмічність як ключову ознаку мережі Інтернет. Тобто йдеться про те, що мережа Інтернет як система методів і прийомів, на відміну від методики, передбачає наявність відповідного алгоритму. Під алгоритмом

у загальнозживаному значенні розуміється сукупність дій, правил вирішення конкретного завдання. З позиції філософії це програма, яка визначає спосіб поведінки, є системою правил ефективного вирішення завдань. Деякі науковці алгоритмом називають систему раціональних і послідовних дій, виконання яких у процесуальних формах дає змогу отримати прогнозований результат.

Отже, на нашу думку, змістова характеристика мережі Інтернет включає в себе основи організації мережі Інтернет (принципи, протоколи, служби, послуги й інші ресурси) та алгоритмічну діяльність, що забезпечує вирішення завдань і рентабельність кінцевої продукції. Крім того, варто зазначити, що залежно від певних чинників об'єктивного та суб'єктивного характеру (складність вирішуваного завдання, сфера застосування мережі Інтернет) алгоритм, система дій і прийомів може змінюватись.

Переходячи до аналізу функціональної характеристики мережі Інтернет, хочемо зазначити, що із цим питанням існує ще більша невизначеність, ніж зі змістовим навантаженням. Загалом під мережею Інтернет розуміють найновіші й найпрогресивніші функціональні можливості сучасності, до яких, як правило, належать найбільш наукомісткі галузі знань. Мережу Інтернет ми розглядаємо як найважливішу сучасну технологію, що посідає ключове місце в теоретичних розробках та унікальних технічних процесах, які мають високий ступінь наукоємності. Поділяючи погляди науковців, що «мережа Інтернет» – збірне поняття, звернемо увагу на системоутворювальні складники функціонального наповнення, які до нього входять.

Серед них ключовою є мережа Інтернет, яка і становить основу мережевого онлайн з'єднання на сучасному етапі свого розвитку. Можливо, слушною є думка, що з появою мережі Інтернет отримали новий поштовх поняття інформаційної технології та інформаційного суспільства, де основою динаміки руху є не традиційні матеріальні, а технологічні (організаційні й технічні чинники) та інформаційні ресурси (знання й інтелектуальні здібності людства).

У законодавстві мережа Інтернет визначається як «усесвітня інформаційна система загального доступу, яка логічно зв'язана глобальним адресним простором і базується на Інтернет-протоколі, визначеному міжнародними стандартами». Але варто акцентувати увагу на тому, що більшість учених використовує вказані терміни, не аргументуючи свою позицію, хоча об'єктивно вироблення узагальненого терміна та його визначення є необхідним, адже це сприятиме узгодженості наукових досліджень у цій сфері, підвищить рівень їх практичної значущості й однотайності. Отже, не применшуючи значення запропонованих визначень, варто наголосити, що вони не зовсім точно відображають сутності досліджуваного предмета. До речі, будь-яке визначення, що надавалося, чомусь функціонально обмежувало зміст мережі Інтернет, свідомо зневажаючи другорядними для нього предметами, властивостями й ознаками. Проте це зовсім не значить, що узагальнені визначення не потрібні, тому що вони, у свою чергу, відображують очевидні самі по собі властивості якоїсь конкретної сфери об'єктивно-реального світу мережі Інтернет. Навіть є спроби, іменувати її як «Усесвітня павутина», «Інтернет», «онлайн-мережа» тощо.

**Висновки.** Досліджуючи вказану проблему, пропонуємо розглядати мережу Інтернет як новий етап розвитку інформаційних технологій, що характеризуються:

– конвергенцією електронних інформаційних технологій у мережі Інтернет (комп'ютерних, телекомунікаційних, мережевих тощо);

– використанням як основного інструментарію мережі Інтернет (у т. ч. шляхом створення мультисервісних мережевих пристроїв доступу до різних типів мереж (глобальних і регіональних тощо));

– подальшим розвитком простого інтерфейсу, що забезпечує відносну легкість (відсутність необхідності глибоких спеціальних знань або допомоги спеціаліста) інтерактивного режиму взаємодії людини із засобами мережі Інтернет;

– широким колом завдань у різних галузях людської діяльності, для вирішення яких використовуються методи мережі Інтернет (у т. ч. запровадження високотехнологічного виробництва на підприємствах базових галузей промисловості);

– професійною діяльністю в мережі Інтернет.

Розвиваючи концепцію мережі Інтернет, хотілось би відділити зміст нової інформаційної технології від мережі підтримки. Зміна змісту мережі Інтернет не завжди потребує повної заміни мережі підтримки, і в цьому випадку можна говорити про вдосконалення. Саме тому ми спостерігаємо впровадження персональних комп'ютерів і використання телекомунікаційних засобів як новий етап розвитку мережі Інтернет, наслідком якого стала зміна функціональної наповненості за рахунок технологічного розвитку.

Нині зрозуміло, що етапний розвиток людства безпосередньо залежить від стану мережі Інтернет, процес удосконалення та розвиток яких є об'єктивним і незворотнім. Розгалужена останнім часом мережа Інтернет не лише кардинально змінила систему власного забезпечення, а й, по суті, трансформувала соціальні інститути. Розвиваючись, мережа Інтернет автоматично змушує еволюціонувати як власну мережу підтримки, так і користувачів.

Цей процес не обминув і досудове розслідування, оновлюючи зміст виявлення та розслідування злочинів за допомогою мережі Інтернет. Вищезазначене дає змогу зробити висновок, що в усіх випадках мережа Інтернет розуміється у двох взаємодоповнюючих аспектах:

1) процедурно організована форма впливу на досудове розслідування за допомогою спеціальної сукупності засобів і методів такого впливу;

2) технологія, що досліджує чи описує відповідну операцію впливу.

#### Література

1. Полянська В. Кібернетична безпека України в умовах розвитку глобальної інформаційної системи / В. Полянська // Підприємство, господарство і право. Серія «Теорія управління». – 2013. – Вип. 7 (211).

2. Климчук О.О. Кіберпростір як нова арена воєнних дій / О.О. Климчук // Актуальні проблеми управління інформаційною безпекою держави : зб. матеріалів наук.-практ. конф. (22 берез. 2011 р.) : у 2 ч. – К. : Наук.-вид. відділ НА СБ України, 2011. – Ч. 2. – 2011. – С. 29–33.

3. Смаглюк О. Шахрайство, вчинене шляхом незаконних операцій з використанням електронно-обчислювальної техніки / О. Смаглюк // Підприємство, господарство і право. Серія «Кримінальне право». – 2002. – Вип. 6. – С. 84.



4. Філіпова Л.Я. Інформаційно комунікативні прояви ресурсного потенціалу інтернету / Л.Я. Філіпова // Бібліотекознавство. Документознавство. Інформологія. – 2010. – № 2. – С. 44–48.
5. Дубов Д.В. Ширококутний доступ до мережі Інтернет як важлива передумова інноваційного розвитку України / Д.В. Дубов // Стратегічні пріоритети. – 2014. – № 1. – С. 206–207. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу : [http://nbuv.gov.ua/UJRN/spa\\_2014\\_1\\_36](http://nbuv.gov.ua/UJRN/spa_2014_1_36).
6. Воронкова В.Г. Інтернет як глобальна тенденція розвитку мережевого суспільства та інформаціоналізму / В.Г. Воронкова // Гуманітарний вісник Запорізької державної інженерної академії. – 2016. – Вип. 64. – С. 32–43. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу : [http://nbuv.gov.ua/UJRN/znpqgzdia\\_2016\\_64\\_5](http://nbuv.gov.ua/UJRN/znpqgzdia_2016_64_5).
7. Цехан Д.М. Високі інформаційні технології: поняття та змістовно-функціональний аналіз / Д.М. Цехан // Вісник Луганського державного університету внутрішніх справ імені Е.О. Дідоренка. – 2010. – Вип. 4. – С. 305–313.
8. Радченко О.В. Ціннісний вимір соціальної відповідальності в демократичній державі : [монографія] / О.В. Радченко, І.Г. Савченко. – Х. : Вид-во ХНУВС, 2008. – 200 с.

#### А н о т а ц і я

**Панасюк А. О. Технологічні аспекти використання мережі Інтернет під час розслідування злочинів.** – Стаття.

У статті досліджено історичні та сучасні технологічні аспекти використання мережі Інтернет під час розслідування злочинів з урахуванням інструментального, змістового, функціонального підходів. Розглянуто трансформацію терміна «мережа Інтернет» і розширення його змісту, виокремлено власне визначення поняття «мережа Інтернет». Сформовані чинники генерації розвитку мережі Інтернет.

*Ключові слова:* мережа Інтернет, онлайн-мережа, розслідування злочинів, технологічний аспект, підхід, зміст.

#### А н н о т а ц и я

**Панасюк А. О. Технологические аспекты использования сети Интернет при расследовании преступлений.** – Статья.

В статье исследованы исторические и современные технологические аспекты использования сети Интернет при расследовании преступлений с учетом инструментального, содержательного, функционального подходов. Рассмотрены трансформация термина «сеть Интернет» и расширение его содержания, выделено собственное определение понятия «сеть Интернет». Сформированы факторы генерации развития сети Интернет.

*Ключевые слова:* сеть Интернет, онлайн-сеть, расследование преступлений, технологический аспект, подход, содержание.

#### S u m m a r y

**Panasiuk A. O. Technological aspects of using the Internet when investigating crimes.** – Article.

The historical and modern technological aspects of using the Internet in the investigation of crimes, taking into account instrumental, content and functional approaches, are investigated. The transformation of the term “Internet network” and the growth of its content are considered, the definition of “Internet network” is defined. Generated factors of Internet development generation.

*Key words:* Internet network, online network, crime investigation, technological aspect, approach, content.